

Nr 175.

Av herr **Lövgren**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående framförande vid utrikespolitiska förhandlingar av vissa svenska krav.

Under åberopande i väsentliga delar av den i första kammaren av herr Lindhagen väckta motionen nr 88 hemställes,

att riksdagen ville anhålla, att regeringen måtte i de utrikespolitiska förhandlingarna göra gällande såsom ett svenskt krav:

1) att en mellanfolklig rättsordning och förekommandet av nya världskrig vilade nu icke minst därpå, att den vita rasen gottgör sina oförrätter mot de färgade raserna, särskilt den gula rasen;

2) att i anslutning till ett sådant åskådnings sätt den vita rasen bör i synnerhet:

a) avstå från sina obehöriga självtagna privilegier och exploateringar av andra folkslag och deras territorier;

b) erkänna de andra rasernas likaberättigande och ingå i vänliga förhandlingar därom för att söka övervinna de svårigheter, som kunna möta ur den vita arbetarklassens synpunkt med hänsyn till de skilda levnadsbehoven;

c) med medkänsla söka förstå de färgade rasernas, särskilt den gula rasens, svårigheter på grund av stor trångboddhet mångenstädes samt tillerkänna

dessa raser de möjligheter till nya bosättningar, som tillkomma dem med lika rätt som den vita rasen (därvid bör även överläggning eventuellt förekomma rörande befolkningsökningens problem och jordens möjligheter att rymma en växande befolkning);

d) erkänna med tacksamhet, att Västern särskilt nu har mycket att inhämta från Österns gamla själsliga kultur, samt att problemet för en lycklig samverkan också kan formuleras så, att det gäller en sammansmältning mellan Österns djupare anda och Västerns mäktigare materia.

Stockholm den 31 januari 1922.

O. W. Lövgren.